

"דרך חייך"

מיזם חינוכי לזכרם של בני ראשון לציון שנפלו
במערכות ישראל

בית יד לבנים
ראשון לציון

שרה אשר- פנהלת אגף פורשת ישראל ובית יד לבנים
אחראית המיזם: מור אבן דגן- רכזת משפחות,
חינוך והנצחה

טוראי אברהם (אבי) אלטבאור

נולד ביום כ"א באדר תרצ"ב (4.3.1937)

נפל ביום כ"ח באייר תשכ"ז (7.6.1967)

במלחמת ששת הימים

בן 30 בנופלו

ילדותו

אברהם, בנם של יחיאל ומרים, אח צעיר לפנינה ואח גדול לטובה. נולד במגדיאל (הוד השרון כיום) בבית החולים "הדסה" שבתל אביב ונקרא אברהם על שם סבו ז"ל.

אברהם למד בבית הספר היסודי "צבי לוי". בילדותו גר בבית פרטי ומשפחה חמה ואוהבת. בחצר הבית גדל עץ תות, ובימי שישי המשפחה נהגה לשבת תחת עץ התות, לדבר ולשתף חוויות.

כבר מילדותו צבר ערכים ששימשו אותו לאחר מכן, במשך חייו. אחותו הגדולה פנינה, נהגה לקרוא לו "אברהמיד" (שם חיבה). היא מספרת שהיה מתחשב, אדיב ונדיב.

נעוריו

אברהם היה ידוע כבחור חברותי בעל לב טוב, לב זהב. הוא היה אדם עליז ואופטימי, תמיד היה מוכן לעשות הכל למען חבריו והאנשים החשובים לו. בנוסף היה גם עקשן, לא היה מוכן לוותר על ערכים ועקרונות שנראו לו צודקים.

לאחר שסיים את לימודיו בתיכון בקיבוץ קיסריה, נקלט בחברת נוער בקיבוץ שדות ים, שם יכל לממש את כל יכולותיו, ורחש אהבה עזה לארץ ולאדמתה. הוא אהב לטייל בארץ וליהנות מנופיה ובנוסף היה לוקח את חבריו לטיולים קצרים בארץ.

נעוריו

אברהם אהב מכונות וגם היה אוהב בולים, הוא היה אוסף בולים וחבר בשירות הבולאי כחלק מתחביביו. הוא גר בשדות ים עד ליום גיוסו לצה"ל באוקטובר 1954. למרות שהיה רחוק מהבית וממשפחתו, תמיד השתדל לשמור איתם על קשר, ולהביע את געגועיו ואת אהבתו באמצעות קשר מכתבים רצוף.

השירות הצבאי

אברהם התגייס לצבא כאשר היה בן 17, באוקטובר 1954 והתנדב לצנחנים. כאשר החלה המתיחות לפני מלחמת ששת הימים, היה מהראשונים שהתגייסו. הוא הגיע לדרגת רב"ט במהלך שירותו הצבאי שארך כשנתיים בסך הכל.

יום אחד כאשר חזר מאימונו בצנחנים, היה קודח מחוס וחולה מאוד. אחותו פנינה ובעלה הטרי (צבי), דאגו לו וחיממו אותו במיטתו וכך ריפאו אותו.

חטיבת הצנחנים

חטיבה 35 היא חטיבת צנחנים סדירה בצה"ל, הכפופה לעוצבת האש ומהווה חלק מחיל הרגלים והצנחנים. חטיבת הצנחנים היא חטיבה התנדבותית בצה"ל ומוגדרת כחטיבה מוצנחת, מוטסת ורכובה. החטיבה מתניידת על גבי האמרים וכלי רכב מיוחדים אחרים. יכולות אלו משפיעות על המקום והאופן בו יופעלו כוחות החטיבה בפעילות מבצעית ובמלחמה. בנוסף, לחטיבה יכולת החפה במלחמת ששת הימים השתתפה חטיבת הצנחנים בכיבוש צפון סיני, בעיקר בכיבוש מתחמי המצרים בפתחת רפיח וסייעה בכיבוש העיר עזה.

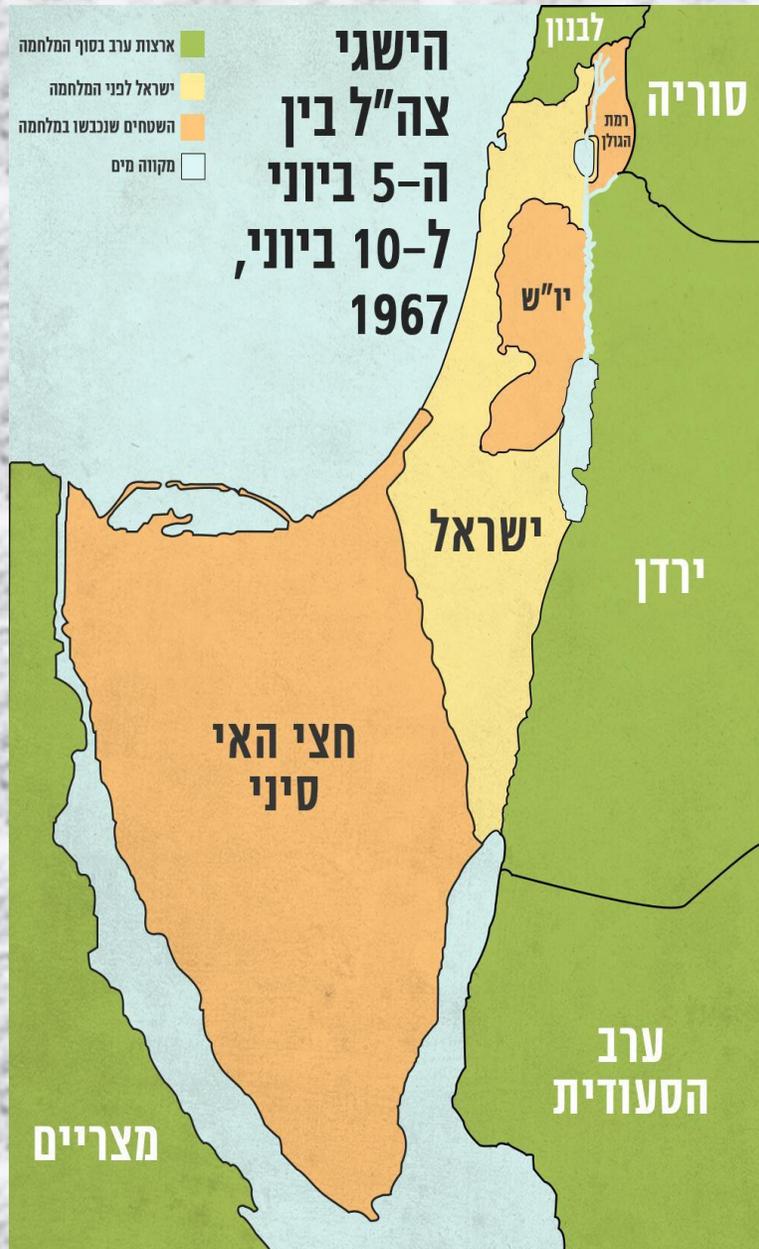
הקמת משפחה

אברהם אלטבאור ושרה אלוני נפגשו בצבא, התאהבו, וכאשר השתחררו מהצבא החליטו להתחתן. שניהם היו צעירים שאהבו לצאת לטיולים ולעשות קומזיציס. אברהם ושרה התחתנו בבית החייל בתל אביב. נולדו להם שני ילדים: רנית - הבכורה, ושחר (בהפרש של 5 שנים).

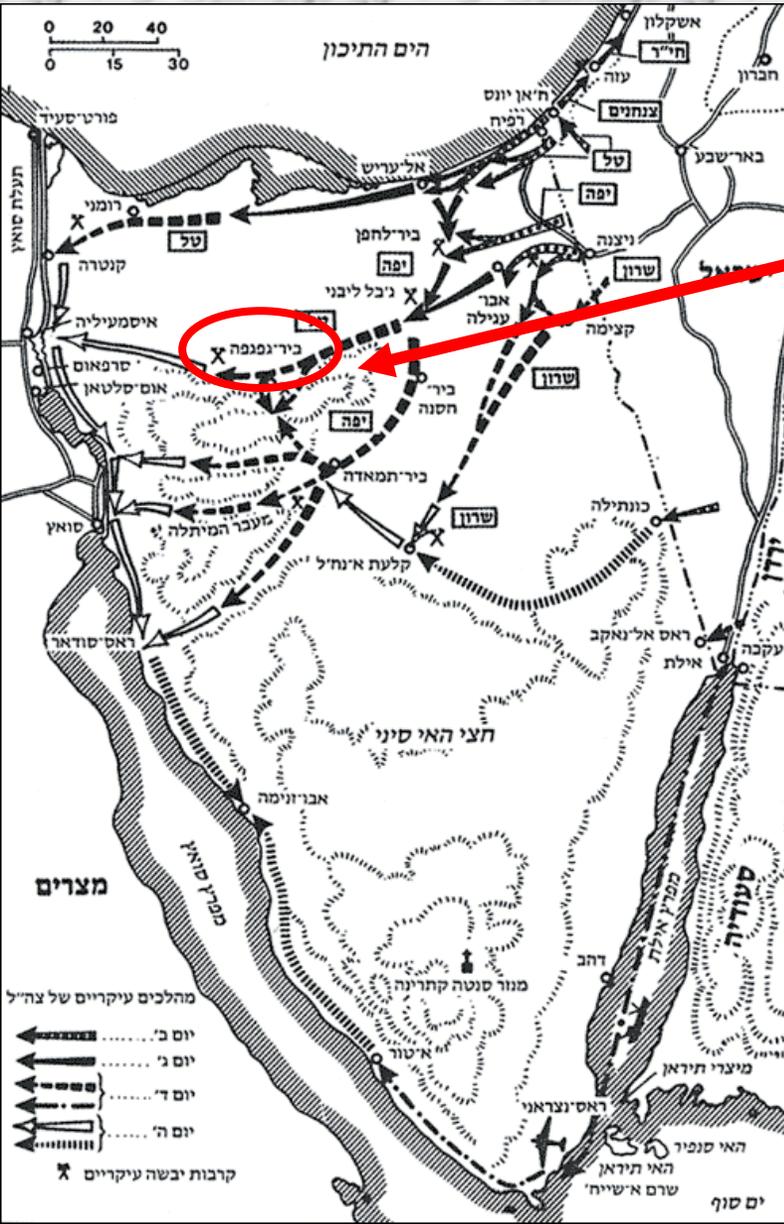
אברהם היה איש משפחה מסור, לאשתו וילדיו ואף לאחיותיו. כאשר היה בן 27, הבת של אחותו, פנינה, חלתה ואושפזה בבית החולים אסף הרופא שבראשון לציון, ובעלה (צבי) רצה להיות לצד ביתו. אברהם הציע שהוא יישאר עם הבת כי לא רצה שצבי יישאר איתה כל כך הרבה זמן, וישאיר את משפחתם לבד. אברהם החליט לעזוב את משפחתו ונסע בבוקר של יום כיפור כדי להיות עם האחיינית שלו.

מלחמת ששת הימים

מלחמת ששת הימים הייתה מלחמה שנערכה מבוקר יום 5 ביוני עד 10 ביוני 1967 (כ"ו באייר - ב' בסיוון ה'תשכ"ז), בין ישראל לבין מצרים, ירדן וסוריה, שנעזרו במדינות ערביות נוספות: עיראק, לבנון, ערב הסעודית ועוד. המלחמה הסתיימה בניצחון של ישראל. במהלך המלחמה כבשה מדינת ישראל שטחים נרחבים בסיני, רצועת עזה, רמת הגולן, יהודה ושומרון ומזרח ירושלים. השטח הכולל שנכבש גדול פי שלושה משטחה של מדינת ישראל לפני המלחמה.

קרב "המכבש החטיבתי"

לאחר בלימת התקפתה הלילית נערכה חטיבת השריון 3 המצרית לאורך הכביש, כשמרבית הטנקים שלה סדורים משני צידי הכביש בין גבעול החול. הפלוגה המובילה של חטיבה 7 באה במגע עם מארב של כוח החוד המצרי, והשמידה 15 טנקים מצריים, אך שני "סנטוריונים" נפגעו מפקד הפלוגה ואחד החיילים נהרגו.

קרב "המכבש החטיבתי"

אל"מ גונן ריכז את כוחותיו ופתח בהתקפה על החטיבה המצרית בשיטת 'מכבש חטיבתי' - חלק מהטנקים מתקדמים ויורים חזיתית וחלק מתקדמים באגף וצולפים מהצד. הפעולה על כל שלביה חוזרת על עצמה מספר פעמים. הקרב שנוהל במתינות תוך ניצול עדיפות תותחני הטנקים הישראליים הביא להשמדת רוב הכוח המצרי ללא אבדות לחטיבה 7. לאחר הקרב נותרו טנקים מצריים בודדים בשטח המשתרע עד איסמאעיליה. הציר טוהר ע"י צוות קרב שכלל את פלוגת הסיור של חטיבה 7, שישה טנקי 'פטון' וסוללת תותחים מתנייעים.

נפילתו

אברהם היה בן 30 בנפלו, הוא נפל ביום ירושלים במלחמת ששת הימים, בתאריך כ"ח באייר תשכ"ז (7.6.1967), באזור קרבות סיני, מזרחית לביר גפגפה. הוא היה בחניון לילה, עלה לטנק והחל לירות, הוא מילא תפקיד מקלען 0.3, ונפגע מפגשיעה ישירה של פגז שחדר בדלת הזחל, ומת במקום. יחד עימו נהרגו הנהג, המ.פ.ה.ס.מפ ונשאר בחיים רק חובש קרבי ששתי רגליו נקטעו, הוא מספר שמצא את אברהם ללא רוח חיים. אמו של אברהם התייסרה קשות על מותו, ועד למותה לא הפסיקה לכאוב.

הנצחה באנדרטאות

יד לשריון לטרון

אנדרטת עוצבת "אגרוף ורומח" צומת גבעת כ"ח

אנדרטת לזכר בני העיר שנפלו במערכות ישראל ראשון לציון

הנצחה באנדרטאות

אנדרטת אוגדת הפלדה כביש כרם שלום - סופה

אנדרטה לנופלים מבית ספר יסודי
שילה הוד השרון

ביבליוגרפיה

• דף לנופל אתר אינטרנט "יזכור"

• דף לנופל אתר אינטרנט "בית יד לבנים"

• דף לנופל אתר אינטרנט "גלעד לזכרם" הוד השרון

• ערך "מלחמת ששת הימים" ויקיפדיה

• ערך "חטיבת הצנחנים" ויקיפדיה

בנימה אישית...

קורן- במהלך הכנת המצגת הרגשתי מאוד מרוגשת ואמוציונלית. לדעתי ממש חשוב לקחת חלק בפרויקט כזה שמלמד מלא על הבן אדם הטוב שאברהם היה, שהקריב הרבה דברים על מנת שליבם של אחרים יהיו שקטים. למדתי על התרומה הגדולה שלו ושירותו בצה"ל ובנוסף לכך גם העשרתי את הידע שלי על מלחמת ששת הימים בה נפל אברהם.

ליה- מאוד התרגשתי במהלך הפקת המצגת, ושנפל בחלקי להיות חלק מפרויקט מרגש שכזה. במהלך הפקת המצגת למדתי המון על אברהם וזכיתי להכיר, בן אדם מדהים, אומנם לא פיזית, וכיף לדעת שיש אנשים כאלו שמוכנים להקריב מעצמם למען בטחוני ובטחון מדינתנו. בנוסף הרחבתי את הידע שלי בנושא מלחמת העצמאות ולמדתי דברים חדשים שלא ידעתי קודם.

מגישים : ליה לדרמן וקורן התניאן
י"א 1, מקיף ו' ע"ש יגאל אלון
בהדרכת : צור כבשנה ברטל וגילת פט
יוני, 2023

יהי זכרו ברוך!

